GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Cada temps té la seva urgència.

Opinió | 26/05/2010 | 13:27

Només cal remarcar que ara sobretot tenim una crisi de canonada.

Ara n'hi ha més d'una. Hi ha la urgència derivada de la crisi econòmica, que es juga en més d'un àmbit: el mundial, l'europeu, el de l'Estat espanyol i el de Catalunya. Hi ha crisi de projecte a Europa i crisi política i institucional a Espanya. Tot això d'una manera o altra gravita sobre Catalunya.

Més d'un cop hem parlat del desconcert i de la desorientació que s'ha instal•lat a Catalunya. Que neixen del conflicte de l'Estatut, de la cada cop més difícil relació amb Espanya, d'una actuació de govern poc coherent, de la crisi econòmica, en conjunt d'una manera de fer poc seriosa i poc estimulant.

Superar aquesta situació que ens fa recular és urgent. I és possible, perquè malgrat tot tenim molts actius.

Com hem dit i repetit una pila de vegades. Actius en el camp de les iniciatives empresarials, en el de la internacionalització, en el de les noves tecnologies, en el de l'acció social i assistencial, en el de la recerca i la innovació. I hi ha sectors de la nostra joventut molt al dia, amb projectes i ganes. Seguim tenint una societat capaç. Una societat que podria no només resistir, sinó aprofitar el moment de crisi per a posar bases de futur. Amb el benentès que qui no ho faci sortirà malament de la crisi. Sortirà amb el present malparat i amb el futur compromès.

Però a aquesta societat li manca, en conjunt, cobertura i impulsió. Li manca sensació que forma part d'un projecte dins del qual el que cadascú fa és potenciat. Li manca sensació de seguretat i de complicitat col•lectives. Li manca sobretot una acció política de país. Amb un projecte que valgui la pena, amb un compromís clar, amb prou coherència i prou seriositat per donar confiança.

Tot això no és possible sense una bona política. Ho hem dit molts cops. Ho repetirem avui amb un exemple.

2. Les fonts del Llobregat

Les fonts del Llobregat. Molta gent les ha anat a veure. Allà neix el Llobregat. A Castellar de n'Hug, a l'Alt Berguedà. Són tot un espectacle de bellesa i frescor. Però també poden ser un motiu de reflexió. Poden ajudar a entendre una cosa: què és la política i per què és necessària. I perquè hi ha moments que ho és especialment.

L'aigua surt d'entre les roques, amb molta força. Tira avall, saltant de roca en roca. Escumejant. És una aigua jove i alegre. I el conjunt de roques, aigua, mates i flors fa molt bonic.

És una aigua potent. Potencialment potent. És a dir, la seva potència serà aprofitada o no. Dependrà. En el cas de les fonts del Llobregat ho ha estat.

Ho ha estat perquè molt aviat bona part d'aquesta aigua és portada cap a una gran canonada

que a través d'un gran desnivell és conduïda a la vall engorjada per on flueix el Llobregat. La canonada concentra l'aigua i dóna més inclinació i més velocitat a la seva caiguda. És a dir, més potència. Però abans d'arribar a la llera del riu serà duta a una turbina que produirà l'energia que farà funcionar una fàbrica de ciment. És gràcies a l'aigua de les fonts del Llobregat i a la seva canonada que l'any 1902 es va poder construir la primera fàbrica de ciment de l'Estat a La Pobla de Lillet.

Diguem-ho d'una altra manera. Com l'aigua de les fonts del Llobregat el país té força, joventut, capacitat d'il•lusió, ganes de viure i de fer coses. Però si aquesta potència i aquesta ambició no és orientada i no és canalitzada, si no se li dóna la inclinació necessària perquè agafi velocitat i potència, si no se l'orienta perquè actuï sobre el que ha d'actuar (l'equivalent de la turbina) i no es dispersi amb poca efectivitat (l'equivalent a la llera del riu), tota aquesta energia i aquesta capacitat rendiran poc.

Doncs bé, posar la canonada i posar a baix una turbina ve a ser acció política. Cal completar aquesta comparança amb un altre element. Tot això –la canonada i la turbina– no es posa per caprici. Es posa perquè hi ha un projecte, que és una fàbrica de ciment.

Amb això tenim completat el que és una acció política ben concebuda i ben canalitzada. Que com a mínim té tres components: un projecte (la fàbrica), un programa d'actuacions que l'ha de fer possible (la canonada i la turbina) i una il•lusió o una ambició positiva (les ganes de fer la primera fàbrica de ciment de tot l'Estat a l'Alt Berguedà).

Cal afegir que no tota l'aigua de les fonts del Llobregat és conduïda a la canonada. Ni ho ha de ser. Una part d'aquesta aigua seguirà baixant muntanya avall, sense canonada, lliure. N'ha de baixar prou per mantenir la vitalitat del riu. És a dir, per mantenir la vitalitat de la societat civil.

Sense l'aigua que brolla de les fonts no hi hauria riu. Com més aigua brolli més riu hi haurà. I més aigua es podrà canalitzar cap a la turbina, és a dir, cap a la creació de riquesa. I més aigua hi haurà també per mantenir viu el riu, fora de la canonada. Per seguir mantenint lliure la natura, el paisatge, la bellesa.

Només cal remarcar que ara sobretot tenim una crisi de canonada. Les fonts segueixen brollant. Una mica més o una mica menys, però són vives. Però no es condueixen bé, en la part que correspon, cap a la canonada. És a dir, hi ha una errada política.

Cada temps té la seva urgència. Cada temps té la seva errada particular, que ha de corregir. Ara a Catalunya la urgència és política.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/15849-cada-temps-te-la-seva-urgencia.htm